Civillieta Nr.C30385917
Lietvedības Nr.C-3859-17/26

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2017.gada 31.martā

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa,
tiesnese K. Kraveca,
rakstveida procesā izskatīja /pers. A/, personas kods /personas kods/, prasības pieteikumu maza apmēra prasībā pret /pers. B/, personas kods /personas kods/, par uzturlīdzekļu piedziņu.

Aprakstošā daļa

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā 2016.gada 12.decembrī saņemts /pers. A/, personas kods /personas kods/, (turpmāk – Prasītāja) prasības pieteikums maza apmēra prasībā pret /pers. B/, personas kods /personas kods/, (turpmāk – Atbildētāja) par uzturlīdzekļu piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka pušu kopdzīves laikā dzimis bērns – /pers. C/, personas kods /personas kods/ (turpmāk – Meita).

Prasītājas attiecības ar Atbildētāju izira, jo Atbildētājs lietoja alkoholu un viņam bija pavirša attieksme pret ģimeni, bērnu. Meitai tika dots Prasītājas uzvārds un Atbildētājam pret to iebildumu nebija.

Norāda, ka Meita atrodas Prasītājas aprūpē. Prasītāja Meitai nodrošina visu, kas nepieciešams pilnvērtīgai audzināšanai un attīstībai. Atbildētājs meitas audzināšanā nepiedalās nekādā veidā. Prasītājai nav zināma Atbildētāja dzīvesvieta, jo savstarpējie kontakti netiek uzturēti, līdz ar ko Prasītājai nav informācija par Atbildētāja darba vietu un ienākumu apmēru.

Atsaucas uz Civillikuma 179.pantu, Bērnu tiesību Konvencijas 27.panta otro daļu.

Norāda, ka Meita ir invalīds. Ar Veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu valsts komisijas Lēmumu Nr.24-2015-1462 Meitai ir piešķirta invaliditāte, jo ir iedzimta kreisās plaukstas anomālija ar 4., 5.pirkstu redukciju. Ir secināts, ka Meitai ir ilgstoši mēreni fiziskās funkcionēšanas ierobežojumi. Invaliditāte noteikta līdz 2020.gada 15.oktobrim. Sakarā ar Meitas invaliditāti, ir nepieciešami ārstu un speciālistu apmeklējumi, kas ne vienmēr ir bezmaksas, jo var būt situācija, kad beidzas limits, kas ir piešķirts valstī, tad Prasītāja ir spiesta segt maksājumus par ārstu apmeklējumiem no saviem līdzekļiem. Tā kā Meita ir invalīds, viņai ir nepieciešama īpaša uzmanība, lai bērns nejustos atšķirīgs no citiem un, lai viņai nekas netrūktu.

Norāda, ka Meitas uzturēšanai mēnesī nepieciešami 320 EUR, ko sastāda: pārtika – 180 EUR, rotaļlietas, kas ir nepieciešamas bērna attīstībai – 50 EUR, apģērbs un apavi – 40 EUR, vitamīni – 30 EUR, pirmsskolas izglītības iestādes maksa – 40 EUR.

Lūdz tiesu ņemt vēra, ka šajā summā netiek iekļauti maksājumi par komunālajiem pakalpojumiem un citiem nepieciešamiem izdevumiem, kas ir nepieciešami ikdienā.

Prasība pamatota ar Civillikuma 179.pantu, Bērnu tiesību Konvencijas 27.panta otro daļu.

Lūdz tiesu piedzīt no Atbildētāja Prasītājas labā uzturlīdzekļus Meitas uzturam 160 EUR apmērā ik mēnesi, bet ne mazāk par Ministru kabineta noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmēru, sākot no prasības pieteikuma iesniegšanas dienas, samaksu veicot Prasītājas AS "SEB banka" norēķinu kontā Nr. LV93UNLA0050003041000, noteikt, ka spriedums izpildāms nekavējoties.

Prasītāja mediācijai nepiekrīt. Lūdz lietu izskatīt rakstveida procesā.

2017.gada 13.janvārī Atbildētājam uz deklarēto dzīvesvietas adresi nosūtīts prasības pieteikuma noraksts, nosakot termiņu rakstveida paskaidrojumu sniegšanai – 15 dienas no prasības pieteikuma nosūtīšanas dienas, informējot, ka paskaidrojumu neiesniegšana nav šķērslis sprieduma taisīšanai lietā, kā arī izskaidrojot atbildētāja tiesības lūgt lietas izskatīšanu tiesas sēdē un pieteikt noraidījumu.

Atbildētājs līdz tiesas noteiktajam termiņam rakstveida paskaidrojumus nav iesniedzis un minētie tiesas dokumenti atgriezti tiesā atpakaļ (lietas 26.lapa).

Civilprocesa likuma 56[1].panta otrajā daļā noteikts, ka tas, ka tiesas dokumenti ir piegādāti uz fiziskās personas deklarētās dzīvesvietas adresi, deklarācijā norādīto papildu adresi, fiziskās personas norādīto adresi saziņai ar tiesu vai juridiskās personas juridisko adresi un no pasta tiek saņemta izziņa par sūtījuma izsniegšanu vai dokumenti tiek nosūtīti atpakaļ, pats par sevi neietekmē dokumentu paziņošanas faktu (…).

Ņemot vērā minēto, uzskatāms, ka Atbildētājam ir paziņots par tiesas procesuālām darbībām.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 250.[21]panta otrajai daļai paskaidrojuma neiesniegšana nav šķērslis sprieduma taisīšanai lietā.

Civilprocesa likuma 250.[25]panta pirmā daļa noteic, ja puses nelūdz lietas iztiesāšanu tiesas sēdē vai tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata rakstveida procesā.

Tā kā lietas dalībnieki nav lūguši lietas izskatīšanu tiesas sēdē, kā arī tiesa neuzskatīja par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 250.[25]panta pirmo daļu, tiesa civillietu izskata rakstveida procesā 2017.gada 24.februārī, par ko lietas dalībniekiem nosūtīts paziņojums 2017.gada 7.februārī. Vienlaicīgi norādīts, ka 2017.gada 24.februāris ir uzskatāms par pilna sprieduma sastādīšanas dienu, kad varēs saņemt sprieduma norakstu. Noraidījums tiesnesei netika pieteikts.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi lietā esošos pierādījumus kopumā, tiesa uzskata, ka prasība ir apmierināma daļēji.

Civilprocesa likuma 97.panta trešā daļa un 193.panta piektā daļa nosaka tiesas pienākumu sprieduma motīvu daļā norādīt lietā konstatētos faktus, pierādījumus, uz kuriem pamatoti tiesas secinājumi, un argumentus, ar kuriem noraidīti tie vai citi pierādījumi, tāpat arī normatīvos aktus, pēc kuriem tiesa vadījusies, un konstatēto lietas apstākļu juridisko novērtējumu. Savukārt Civilprocesa likuma 189.panta trešā daļa un 190.pants noteic, ka tiesas spriedumam ir jābūt likumīgam un pamatotam.

Ar lietas materiālos pievienotās Dzimšanas apliecības kopiju /apliecības NR./, apstiprinās, ka /pers. C/ vecāki ir Prasītāja un Atbildētājs (lietas 13. lapa).

No lietas materiāliem pievienotās Veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu valsts komisijas 2015.gada 29.oktobra lēmuma Nr.24-2015-1462 redzams, ka /pers. C/ noteikta invaliditāte līdz 2020.gada 15.oktobrim (lietas 13.lapa).

ANO Konvencijas par bērna tiesībām 27.panta otrā daļa nosaka, ka uz vecākiem vai citām personām, kas audzina bērnu, gulstas galvenā atbildība par bērna attīstībai nepieciešamo dzīves apstākļu nodrošināšanu savu spēju un finansiālo iespēju robežās.

Saskaņā ar Bērnu tiesību aizsardzības likuma 10.panta pirmo daļu, bērnam ir tiesības uz tādiem dzīves apstākļiem un labvēlīgu sociālo vidi, kas nodrošina pilnvērtīgu fizisko un intelektuālo attīstību. Katram bērnam ir jāsaņem atbilstošs uzturs, apģērbs un pajumte.

Saskaņā ar Civillikuma 179.panta pirmo daļu, vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. Savukārt saskaņā ar Civillikuma 177.panta ceturto daļu, bērna aprūpe nozīmē viņa

uzturēšanu, t.i., ēdiena, apģērba, mājokļa un veselības aprūpes nodrošināšanu, bērna kopšanu un viņa izglītošanu un audzināšanu (garīgās un fiziskās attīstības nodrošināšana, pēc iespējas ievērojot viņa individualitāti, spējas un intereses un sagatavojot bērnu sabiedriski derīgam darbam).

Ņemot vērā minētās likuma normas, nosakot uzturlīdzekļu apmēru, tiesai jāņem vērā pušu sniegtie paskaidrojumi, rakstveida pierādījumi, pušu mantiskais stāvoklis, kā arī viņu objektīvās iespējas nodrošināt noteiktu summu bērna uzturam.

Lai noteiktu piedzenamo uzturlīdzekļu apmēru, tiesai, izvērtējot lietā esošos pierādījumus kopsakarā ar pušu paskaidrojumiem, jānoskaidro, kāda ir bērna uzturam nepieciešamā summa, lai vislabāk nodrošinātu bērna intereses; jāizvērtē vecāku mantas stāvoklis un spēja šādu summu segt (vecākiem bērni jāapgādā atbilstoši katra ienākumiem un mantas stāvoklim); bērna uzturam noteikto summu jāsadala proporcionāli katra vecāka mantiskajam stāvoklim, ievērojot katra vecāka ieguldījumu bērna uzturēšanai. Ministru kabineta noteikumos noteiktās minimālā summa piedzenama tikai tad, ja personai, no kuras piedzenami uzturlīdzekļi, ir īpaši apstākļi, piemēram, darba nespēja, kad viņš objektīvi nevar sniegt līdzekļus vispār vai var tos sniegt nepietiekoša apmērā (*Senāta 2012.gada 25.oktobra spriedumā lietā Nr. SKC- 1391/2012*).

Galvenie principi, no kuriem jāvadās, nosakot uzturlīdzekļus, ir: 1) vecāku mantiskais stāvoklis; 2) bērnam nepieciešamo izdevumu apmērs.

Uzturlīdzekļu piedziņas prasībās, iekļaujot bērna vajadzībām nepieciešamo izdevumu apmēru, tas samērojams ar bērna reālajām vajadzībām, iekļaujot tādus izdevumus, kas apstiprināmi ar pierādījumiem lietā un tieši un faktiski attiecināmi uz bērna uzturēšanu (sk. Tiesu prakses apkopojums strīdu izskatīšanā par aizgādības (kopīgas, atsevišķas, ikdienas) un saskarsmes tiesībām un uzturlīdzekļiem bērnam, Augstākā tiesa, 2012.gads).

Civilprocesa likuma 104.panta pirmā daļa noteic, ka pušu un trešo personu paskaidrojumi, kuri ietver ziņas par faktiem, uz kuriem pamatoti viņu prasījumi vai iebildumi, atzīstami par pierādījumiem, ja tos apstiprina citi tiesas sēdē pārbaudīti un novērtēti pierādījumi.

Saskaņā ar Civillikuma 179.panta otro daļu, pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem.

No lietas materiāliem izriet un lietā nav strīda par to, ka bērns – /pers. C/ dzīvo pie Prasītājas, tāpēc saskaņā ar Civillikuma 178.[1]pantu uzturlīdzekļi bērna uzturam piedzenami par labu Prasītājai.

Ņemot vērā to, ka bērns dzīvo kopā ar Prasītāju, viņai ir nepieciešams saņemt atbilstošu regulāru finansiālu atbalstu ikdienas uzturam.

Vērtējot bērnam nepieciešamos izdevumus, tiesa vadās no Civilprocesa likuma 97.panta pirmās daļas, kas nosaka, ka tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz tiesas sēdē vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem, līdz ar to tiesa atzīst arī par vispārzināmu faktu, kas nav jāpierāda, proti to, ka bērna ikdienas aprūpei ir nepieciešami līdzekļi ceļa izdevumiem, pārtikas, apģērba, higiēnas preču, izglītojošo materiālu, kultūras un sporta pasākumu apmaksai. Turklāt, dzīves pieredze rāda, ka tas no vecākiem, kurš dzīvo kopā ar bērnu, arī finansiāli tērē daudz vairāk nekā tas, kurš maksā uzturlīdzekļus un nerealizē bērna aizgādību, kā arī jāņem vērā fakts, ka tieši Prasītāja ir tā, kas rūpējas par bērnu ikdienā.

Civillikuma 179.pants noteic, ka minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru bērnam nodrošināt ir pienākums katram no vecākiem neatkarīgi no viņa mantas stāvokļa, nosaka Ministru kabinets.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumiem Nr.37 "Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" katra vecāka pienākums ir katru mēnesi nodrošināt saviem bērniem minimālos uzturlīdzekļus šādā apmērā: katram bērnam no viņa piedzimšanas līdz septiņu gadu vecuma sasniegšanai – 25% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas; katram bērnam no septiņu gadu vecuma sasniegšanas līdz astoņpadsmit gadu vecuma sasniegšanai – 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Saskaņā ar 2015.gada 24.novembra Ministru kabineta noteikumu Nr.656 „Noteikumi par minimālās mēneša darba algas apmēru normālā darba laika ietvaros un minimālās stundas tarifa likmes aprēķināšanu" grozījumiem, kas stājās spēkā 2017.gada 1.janvārī, 2.punktu minimālā mēneša darba alga normālā darba laika ietvaros ir 380 EUR.

No iepriekš minētajām tiesību normām izriet, ka minimālā uzturlīdzekļu summa, kas bērna vecākam 2016.gadā jānodrošina savam bērnam līdz septiņu gadu vecumam ir 92,50 EUR mēnesī, bet sākot ar 2017.gada 1.janvāri 95 EUR mēnesī, bet no septiņu gadu vecuma līdz bērna pilngadībai – 2016.gadā jānodrošina 111 EUR, bet sākot no 2017.gada 1.janvāra 114 EUR.

No lietā esošās Dzimšanas apliecības kopijas secināms, ka bērnam – /pers. C/ ir 4 gadi.

Tiesa atzīst, ka neviens nav tiesīgs atbrīvot vecākus no viņu pienākuma rūpēties par savu bērnu uzturu un, ka vecākiem darbaspējas vecumā ir jāizmanto iespēja strādāt, lai izpildītu savu pienākumu. Bērnu kopšana un audzināšana ir dabiskas vecāku tiesības, kas ir nesaraujami saistītas ar obligāti pildāmiem pienākumiem.

Prasītāja lūdz piedzīt no Atbildētāja uzturlīdzekļus /pers. C/ uzturam 160 EUR apmērā ik mēnesi, bet gadā 1920 EUR, kas pārsniedz Ministru kabineta noteikto minimālo bērna uzturlīdzekļu apmēru.

Norāda, ka Meitas uzturēšanai mēnesī nepieciešami 320 EUR, ko sastāda: pārtika – 180 EUR, rotaļlietas, kas ir nepieciešamas bērna attīstībai – 50 EUR, apģērbs un apavi – 40 EUR, vitamīni – 30 EUR, pirmsskolas izglītības iestādes maksa – 40 EUR.

Prasītāja minētajam aprēķinam pierādījumus tiesā nav iesniegusi.

Civilprocesa likuma 93.panta otrā daļa noteic, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Judikatūrā ir norādīts, ka tiesa var atbrīvot lietas dalībniekus no pierādījumu iesniegšanas, ja tā atzīst par vispārzināmu, ka bērnam uzturēšanas izdevumos iekļaujami izdevumi par ēdienu, apģērbu, mājokli, higiēnas piederumiem u.t.t.. Tā kā šīm empīriskām patiesībām *(uz pieredzi pamatotām patiesībām)* nav faktisku apstākļu nozīmes, bet tās ir tikai secinājumi un loģiski slēdzieni no zināmiem faktiem, tad tās pusēm nav jāpierāda, bet pati tiesa izlieto empīriskās patiesības kā loģiska slēdziena locekļus (*skat. LR Augstākās tiesas Senāta civillietu departamenta 2011.gada 18.maija spriedumu lietā Nr.SKC-863/2011*).

Vērtējot Atbildētāja ienākumus tiesa konstatē, ka Atbildētājam laika posmā no 2016.gada 30.jūnija nav bijušas Valsts sociālās apdrošināšanas iemaksas, kā arī Atbildētājs Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras uzskaitē kā pakalpojumu saņēmējs uz šo brīdi nav reģistrēts (lietas 34.-36.lapa).

Pārbaudot Ceļu Satiksmes Drošības direkcijas datu bāzē un Valsts vienotajā datorizētā zemesgrāmatas datu bāzēs pieejamo informāciju, konstatē, ka uz Atbildētāja vārda transportlīdzekļi un nekustamie īpašumi nav reģistrēti.

Tiesa atzīst, ka Atbildētājam neatkarīgi no viņa mantiskā stāvokļa un spējām ir pienākums nodrošināt Bērnu uzturam līdzekļus valsts noteiktajā minimālajā apmērā.

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāts 2007.gada 29.augustā lietā Nr.SKC-556 ir atzinis, ka iztulkojot Latvijas Republikas Satversmes 92.pantu un Civilprocesa likuma 1.pantu saistībā ar Civillikuma tiesību normām, kas izriet no ģimenes tiesiskajām attiecībām, prasībās par uzturlīdzekļu piedziņu bērnu uzturam, tie piedzenami no brīža, kad celta prasība tiesā, jo ar prasības celšanas brīdi attiecīgā persona uzsāk savu ar likumu garantēto civilo tiesību aizsardzības realizāciju tiesā.

Līdz ar to tiesa uzskata, ka ar tiesas spriedumu uzturlīdzekļu maksāšanas pienākuma sākuma brīdi var noteikt prasības celšanas brīdi, tas ir, 2016.gada 12.decembri.

Tiesa atzīst, ka uzturlīdzekļi no Atbildētāja par labu Prasītājai meitas /pers. C/ uzturam piedzenami Ministru kabineta noteiktajā minimālajā uzturlīdzekļu apmērā, t.i., 92,50 EUR (deviņdesmit divi *euro*,50 centi) apmērā mēnesī, sākot no 2016.gada 12.decembra līdz 2016.gada 31.decembrim un 95 EUR (deviņdesmit pieci *euro*) apmērā mēnesī no 2017.gada 1.janvāra, bet ne mazāk kā 25% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas līdz bērna 7.gadu vecuma sasniegšanai, tas ir, 2020.gada. 19.martam, bet sākot no 2020.gada 20.marta 114 EUR ik mēnesi, bet ne mazāk kā 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas līdz bērnu pilngadībai.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 72.panta noteikumiem, spēja realizēt civilprocesuālās tiesības un izpildīt pienākumus ir pilngadīgām rīcībspējīgām personām. Līdz ar to pilngadīgajām rīcībspējīgām personām pašām rodas rīcībspēja un tiesības uz savu aizskarto vai apstrīdēto civilo tiesību vai ar likumu aizsargāto interešu aizsardzību tiesā, savukārt vecākiem prasības tiesības un tiesības saņemt bērnam pienākošos uzturlīdzekļus savā labā izbeidzas ar

bērna pilngadību.

Vienlaicīgi tiesa izskaidro, ka Civilprocesa likuma 203.panta ceturtā daļa paredz, ja pēc tam, kad likumīgā spēkā stājies spriedums, ar kuru no Atbildētāja piespriesti periodiski maksājumi (uzturlīdzekļi), mainās apstākļi, kas ietekmē maksājumu apmēra vai ilguma noteikšanu, katra puse ir tiesīga, iesniedzot jaunu prasību, prasīt maksājumu apmēra vai termiņa grozīšanu.

Civilprocesa likuma 33.pants noteic, ka tiesas izdevumi ir valsts nodeva, kancelejas nodeva un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi.

Civilprocesa likuma 42.panta pirmā daļa nosaka, ka tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai.

Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 3.punkts paredz, ka prasītāji prasībās par uzturlīdzekļu piedziņu atbrīvojami no tiesas izdevumu samaksas. Savukārt saskaņā ar Civilprocesa likuma 35.panta pirmās daļas 3.punktu, un 34.panta pirmās daļas 1.punkta „a" apakšpunktu valsts nodeva par celto prasību maksājama 170,63 EUR apmērā.

Ņemot vērā minēto tiesa atzīst, ka no Atbildētāja valsts labā piedzenami tiesas izdevumi– valsts nodeva 170,63 EUR apmērā, kā arī atbilstoši Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktam un VAS „Latvijas Pasts" tarifiem, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par tiesas dokumentu nosūtīšanu, kas uz lietas izskatīšanas dienu sastāda 3,89 EUR apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]pantu Atbildētājam dodams 10 dienu termiņš labprātīgai sprieduma izpildei daļā par tiesas izdevumu piedziņu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 205.panta pirmās daļas 1.punktu spriedums daļā par uzturlīdzekļu piedziņu izpildāms nekavējoši.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8.pantu, 33.panta otro daļu, 35.panta pirmās daļas 3.punktu, 42.panta pirmo daļu, 93pantu, 97.pantu, 190.pantu, 192.pantu, 193.pantu, 204.[1]pantu,

nosprieda:

Daļēji apmierināt /pers. A/, personas kods /personas kods/, maza apmēra prasību pret /pers. B/, personas kods /personas kods/, par uzturlīdzekļu piedziņu.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, uzturlīdzekļus meitas /pers. C/, personas kods /personas kods/, uzturam 92,50 EUR (deviņdesmit divi *euro*, 50 centi) apmērā mēnesī, sākot no 2016.gada 12.decembra līdz 2016.gada 31.decembrim un 95 EUR (deviņdesmit pieci *euro*) apmērā mēnesī no 2017.gada 1.janvāra, bet ne mazāk kā noteikts Ministru kabineta noteikumos Nr.37 "Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" līdz bērna septiņu gadu vecumam, un no septiņu gadu vecuma sasniegšanas līdz astoņpadsmit gadu vecuma sasniegšanai – 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, bet ne mazāk kā tas noteikts Ministru kabineta noteikumos Nr.37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam", pārskaitot naudas līdzekļus uz /pers. A/, personas kods /personas kods/, AS "SEB banka" norēķinu konta Nr.LV93UNLA0050003041000.

Noraidīt /pers. A/, personas kods /personas kods/, prasību daļā par uzturlīdzekļu 65 EUR apmērā piedziņu ik mēnesi /pers. C/ uzturam.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu valstij tiesas izdevumus – valsts nodevu 170,63 EUR apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,89 EUR.

Valsts nodeva iemaksājama:
Saņēmējs: Valsts kase,
Reģistrācijas Nr. 90000050138,
Saņēmēja banka: Valsts kase,
BIC kods TRELLLV22,
konta Nr. LV55TREL1060190911200.
Maksājuma mērķī jānorāda atsauce uz Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2017.gada 31.marta spriedumu civillietā Nr.C30385917.

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi iemaksājami:
Saņēmējs: Tiesu administrācija,
Reģistrācijas Nr. LV90001672316,
Saņēmēja iestāde: Valsts kase,
BIC kods TRELLV22,
konta Nr. LV51TREL2190458019000.
Maksājuma mērķī jānorāda ieņēmumu ekonomiskās klasifikācijas kods - 21499 un atsauce uz Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2017.gada 31.marta spriedumu civillietā Nr.C30385917.

/pers. B/ termiņu tiesas sprieduma labprātīgai izpildei daļā par tiesas izdevumu piedziņu – 10 dienas pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Labprātīgi izpildot spriedumu daļā par tiesas izdevumu piedziņu valsts labā, maksājumu apliecinošu dokumentu norādītajā termiņā iesniegt Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Spriedumu, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.[2]pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem, var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 20 dienu laikā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Spriedums izpildāms nekavējoties.

Tiesnese K.Kraveca